

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

आपं उ॒न्दन्तु जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑स॒ ओष॑धे
त्राय॑स्वैन॒ः स्वधि॑ते॒ मेन॑ः॒ हि॒ःसी॑र्देव॒श्रूरे॑तानि॒ प्र व॑पे
स्व॒स्त्युत्ते॑राण्यशी॒याऽऽपो॑ अ॒स्मान्मा॒तरः॑ शु॒न्धन्तु॑ घृ॒तेन॑ नो
घृ॒तपु॑वः पुनन्तु॒ विश्व॑म॒स्मत्प्र॑ व॒हन्तु॑ रि॒प्रमु॑दा॒भ्यः शु॑चि॒रा
पू॒त ए॑मि॒ सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं॑ मे पाहि॒ मही॑नां पयो॑ऽसि
वर्चो॑धा अ॒सि वर्चः॑ ॥ १ ॥

मयि॑ धेहि वृ॒त्रस्य॑ क॒नीनि॑काऽसि चक्षु॑ष्पा अ॒सि चक्षु॑र्मे
पाहि॑ चि॒त्पति॑स्त्वा पुनातु वा॒क्पति॑स्त्वा पुनातु दे॒वस्त्वा
सवि॑ता पु॒नात्व॑च्छि॒द्रेण॑ प॒वित्रे॑ण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑स्तस्य॑
ते प॒वित्र॑पते प॒वित्रे॑ण॒ यस्मै॑ कं पु॒ने तच्छ॑केय॒मा वो॑ दे॒वास
ईम॑हे सत्य॑ध॒र्माणो॑ अध्व॑रे यद्वो॑ दे॒वास आ॑गुरे यज्ञि॑यासो
हवा॑मह॒ इन्द्रा॑ग्नी॒ द्यावा॑पृथि॒वी आप॑ ओष॒धी (2) स्त्वं
दी॒क्षाणा॑मधि॒पति॑रसी॒ह मा॒ सन्त॑ पाहि॒ ॥ २ ॥

वचं ओषधीरुष्टौ च॥१॥ [१]

आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ मे॒धायै॑ मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑
दी॒क्षायै॑ तप॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पू॒ष्णो॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ऽऽपो॑
दे॒वीर्बृ॑हतीर्वि॒श्वश॑म्भुवो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒र्वन्तरि॑क्षं बृह॒स्पति॑र्नो
ह॒विषा॑ वृ॒धातु॑ स्वाहा॒ विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुर्म॑र्तोऽवृणीत स॒ख्यं
विश्वे॑ रा॒य इ॑षुध्यसि द्यु॒म्नं वृ॑णीत पु॒ष्यसे॒ स्वाह॑र्क्सा॒मयोः
शि॒ल्ये॑ स्थ॒स्ते वा॒मा र॑भे ते मा॥३॥

पा॒त॒माऽस्य॑ य॒ज्ञस्यो॑दृचं इ॒मां धि॒य॒ः शि॒क्ष॑माणस्य दे॒व
ऋतुं॑ दक्षं वरुण॒ स॒ः शि॑शाधि॒ यया॑ऽति॒ विश्वा॑ दुरि॒ता तरे॑म
सु॒त॒र्मा॑ण॒मधि॑ नाव॒ः रु॒हेमो॑र्गस्याङ्गि॒र॒स्यूर्ण॑म्रदा ऊ॒र्जं मे॑ यच्छ
पा॒हि मा॒ मा मा॑ हि॒ः सी॒र्वि॒ष्णोः॑ श॒र्मासि॑ शर्म॒ यज॑मानस्य॒ शर्म॑
मे यच्छ॒ नक्ष॑त्राणां माऽतीका॒शात् पा॒हीन्द्र॑स्य॒ योनि॑रसि॥४॥

मा मा॑ हि॒ः सीः॑ कृ॒ष्यै त्वा॑ सु॒स॒स्यायै॑ सु॒पिप्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॒धीभ्य॑
सू॒प॒स्था दे॒वो वन॑स्पति॒रूर्ध्वो॑ मा॑ पा॒ह्योदृचः॑ स्वाहा॑ य॒ज्ञं
मन॑सा॒ स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॒ः स्वा॒होरो॑रन्तरि॒क्षात्स्वाहा॑
य॒ज्ञं वा॒तादा॑ र॑भे॥५॥

मा योनि॑रसि त्रि॒ःश॒च्च॥२॥ [२]

दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसः
 सुपारा नो असद्वशे। ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा
 दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा-
 ऽग्ने त्वः सु जागृहि वयः सु मन्दिषीमहि गोपाय नः
 स्वस्तये प्रबुधे नः पुनर्ददः। त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ
 मर्त्येष्वाम्। त्वम्॥६॥

यज्ञेष्वीड्यः॥ विश्वे देवा अभि मा माऽववृत्रन् पूषा सन्या
 सोमो राधसा देवः सविता वसोर्वसुदावा रास्वेयसोमाऽ-
 ऽभूयो भर मा पृणन्पूर्या वि राधि माऽहमायुषा चन्द्रमसि
 मम भोगाय भव वस्त्रमसि मम भोगाय भवोस्त्राऽसि मम
 भोगाय भव हयोऽसि मम भोगाय भव॥७॥

छागोऽसि मम भोगाय भव मेषोऽसि मम भोगाय भव
 वायवे त्वा वरुणाय त्वा निर्ऋत्यै त्वा रुद्राय त्वा देवीरापो
 अपां नपाद्य ऊर्मिर्हविष्य इन्द्रियावांन्मदिन्तमस्तं वो मा-
 ऽवक्रमिषमच्छिन्नं तन्तु पृथिव्या अनु गेष भद्रादभि श्रेयः
 प्रेहि बृहस्पतिः पुराता ते अस्त्वथेमव स्य वर आ पृथिव्या
 आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर एदमगन्म देवयजनं पृथिव्या

विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्वं ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो
रायस्पोषेण समिषा मदेम॥८॥

आ त्व९ हयोऽसि मम भोगाय भव स्य पञ्चविंशतिश्च॥३॥ [३]

इयं ते शुक्र तनूरिदं वर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि
धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रसवे वाचो
यन्नमंशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेव९ हविः सूर्यस्य
चक्षुराऽरुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतंशेभिरीयसे भ्राजमानो
विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा॥९॥

असि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी सा
नः सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वां पदि बध्नातु पूषा-
ऽध्वनः पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु
भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा देवि देवमच्छेहीन्द्राय
सोम९ रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा
पुनरेहि सह रय्या॥१०॥

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥४॥ [४]

वस्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि
चन्द्राऽसि बृहस्पतिस्त्वा सुम्ने रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु

पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन् इडायाः पदे घृतवन्ति
 स्वाहा परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरातय इदमहं
 रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं
 द्विष्म इदमस्य ग्रीवाः ॥११॥

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि
 देव्योर्वश्या पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो दधाना
 वीरं विदेय तव संदृशि माऽहं रायस्पोषेण वि योषम् ॥१२॥

अस्य ग्रीवा एकात्रिंशच्च ॥५॥ [५]

अंशुना ते अंशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु
 मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं
 देवः सवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसंवसः
 रत्नधामभि प्रियं मतिमूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि
 हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा सुवः प्रजाभ्यस्त्वा
 प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु प्राणिहि प्रजास्त्वामनु
 प्राणन्तु ॥१३॥

अनु सप्त च ॥६॥ [६]

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभिमातिषाह

शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन सम्यत्ते
 गोरस्मे चन्द्राणि तपंसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते
 सहस्रपोषं पुष्यन्त्याश्चरमेणं पशुना क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि
 ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो
 न एहि सुमित्रधा इन्द्रस्योरु मा विश दक्षिणमुशन्नुशन्तः
 स्योनः स्योनः स्वान् भ्राजाङ्गारे बम्भारे हस्त सुहस्त
 कृशानवेते वः सोमक्रयेणास्तान्नक्षध्वं मा वो दमन् ॥१४॥

ऊरुं द्वाविंशतिश्च ॥७॥ [७]

उदायुषा स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पर्जन्यस्य
 शुष्मेणोदस्थाममृताः अनु। उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्याः सदो-
 ऽस्यदित्याः सद आसीदास्तन्नाद्यामृषभो अन्तरिक्षममिमीत
 वरिमाणं पृथिव्या आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वेत्तानि
 वरुणस्य व्रतानि वनेषु व्यन्तरिक्षं ततान् वाजमर्वत्सु पयो
 अघ्नियासु हत्सु ॥१५॥

ऋतुं वरुणो विक्ष्वग्निं दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रावुदुत्यं
 जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ उस्त्रावेतं
 धूर्षाहावनश्चू अवीरहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि

वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः॥१६॥

हृत्सु पञ्चत्रिंशच्च॥८॥ [८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वा परिपरी
विदन्मा त्वा परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृका अघायवो मा
गन्धर्वो विश्वावसुरा दधच्छोनो भूत्वा परा पत यजमानस्य
नो गृहे देवैः सःस्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि
पन्थामगस्महि स्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परि द्विषो
वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे
महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरेदृशे देवजाताय केतवे
दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥१७॥

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥९॥ [९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि
विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्रये त्वा
रायस्पोषदान्ने विष्णवे त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे
त्वा या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु
यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽवीरहा प्र चरा सोम

दुर्या॒नदि॒त्याः सदो॒ऽस्यदि॒त्याः सद॒ आ॥१८॥

सी॒द वरु॑णो॒ऽसि धृ॒तव्र॑तो वारु॒णम॑सि शं॒योर्दे॒वानां॑
स॒ख्यान्मा दे॒वानां॑म॒पसं॑श्छि॒थस्म॒ह्याप॑तये त्वा गृ॒ह्णामि॑
परि॑पतये त्वा गृ॒ह्णामि॑ तनून॒त्रे त्वा गृ॒ह्णामि॑ शा॒कुराय॑ त्वा
गृ॒ह्णामि॑ श॒क्नन्नो॒जिष्ठा॑य त्वा गृ॒ह्णाम्यना॑धृष्ट॒म- स्य॑नाधृष्यं
दे॒वाना॑मो॒जोऽभि॑शस्ति॒पा अ॑न॒भि॒शस्ते॑ऽन्यमनु॑ मे दी॒क्षां
दी॒क्षाप॑ति॒र्मन्य॑ता॒मनु॑ तप॒स्तप॑स्पति॒रञ्ज॑सा स॒त्यमु॑प॑ गे॒षः
सु॒विते॑ मा॑ धाः॥१९॥

आ मै॒कं च॥१०॥ [१०]

अ॒शु॒रशु॑स्ते दे॒व सो॒माऽऽप्या॑यता॒मिन्द्रा॑यै॒कध॑न॒विद॒
आ तु॒भ्यमिन्द्रः॑ प्यायता॒मा त्वमिन्द्रा॑य प्याय॒स्वाऽऽप्या॑य
स॒खीन्स॒न्या मे॒धया॑ स्व॒स्ति ते॑ दे॒व सोम॑ सु॒त्याम॑शी॒येष्टा॒
रायः॑ प्रेषे भ॒गाय॑र्त॒मृत॑वा॒दिभ्यो॑ नमो॑ दि॒वे नमः॑ पृथि॒व्या
अ॒ग्ने व्र॑तपते॒ त्वं व्र॑तानां॑ व्र॒तप॑ति॒रसि॒ या मम॑ त॒नूरे॒षा सा
त्वयि॑॥२०॥

या तव॑ त॒नूरि॑यः सा मयि॑ स॒ह नौ॑ व्रतपते व्र॒तिनो॑र्व्र॒तानि॑
या ते॑ अ॒ग्ने रु॒द्रिया॑ त॒नूस्त॑या॑ नः पाहि॒ तस्या॑स्ते॒ स्वाहा॑ या

ते अग्नेऽयाशया रंजाशया हंराशया तनूर्वरषिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं
वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहा॥२१॥

त्वयि चत्वारिंशच्च॥११॥ [११]

वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा
नाथितमवतान्मा व्यथितं विदेरग्निर्नभो नामाग्ने अङ्गिरो
योऽस्यां पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं
तेन त्वाऽऽदधेऽग्ने अङ्गिरो यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां
पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम॥२२॥

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सिंहीरसि महिषीरस्युरु
प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवाऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व
देवेभ्यः शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु
मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः
पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वाऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरसि
सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरसि सुप्रजावनिः स्वाहा
सिंहीः॥२३॥

असि रायस्पोषवनिः स्वाहा सिंहीरस्यादित्यवनिः
स्वाहा सिंहीरस्या वह देवान्देवयते यजमानाय स्वाहा

भूतेभ्यस्त्वा विश्वायुरसि पृथिवीं दृ॑ह ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षं
दृ॑हाच्युतक्षिदसि दिवं दृ॑हाग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि॥ २४॥

नामं सुप्रजावनिः स्वाहा सि॒न्हीः पञ्चत्रिंशच्च॥ 12 ॥ [१२]

युञ्जते मन॑ उत यु॑ञ्जते धियो॒ विप्रा॒ विप्रस्य॑ बृहतो
विपश्चितः॑। वि होत्रा॑ दधे वयुना॒विदेक॑ इन्मही देवस्य॑
सवितुः परिष्टुतिः॑॥ सुवाग्दे॒व दुर्या॑ आ वद दे॒वश्रुतौ॑ दे॒वेष्व
घोषेथा॒मा नो॑ वीरो जा॒यतां कर्म॑ण्यो य॑ सर्वेऽनुजीवा॑म
यो ब॒हूनाम॑सद्वशी। इदं विष्णुर्वि च॑क्रमे त्रेधा नि दधे प॒दम्।
समूढमस्य॑॥ २५॥

पा॑सुर इरा॑वती धेनु॒मती॒ हि भूत॑सूयव॒सिनी॒ मन॑वे
यश॒स्यै। व्य॑स्कभ्राद्रोद॑सी विष्णु॑रेते दा॒धारं पृथि॒वीम॒भितो॑
म॒यूखैः॑॥ प्राची॒ प्रेत॑मध्व॒रं क॒ल्पय॑न्ती ऊ॒र्ध्वं य॒ज्ञं न॑यतं
मा जी॑ह्वरत॒मत्र॑ रमेथां॒ वर्ष्म॑नृथि॒व्या दि॒वो वा॑ विष्णवुत
वा॑ पृथि॒व्या म॒हो वा॑ विष्णवुत वा॒ऽन्तरि॑क्षाद्धस्तौ पृणस्व
ब॒हुभि॑र्वस॒व्यैरा॒ प्र य॑च्छ॥ २६॥

दक्षि॑णादोत स॒व्यात्। विष्णो॑र्नुकं वी॒र्या॑णि॒ प्र वोचं॑ यः

पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं
 विचकमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
 विष्णोः शजत्रे स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि
 विष्णवे त्वा ॥ २७ ॥

अस्य युच्छैकान्नचत्वारिंशच्च ॥ 13 ॥ [१३]

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा इमेन।
 तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तांसि विध्य रक्षसस्तपिष्ठैः ॥ तवं
 भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः। तपूष्यग्रे
 जुह्वा पतङ्गानसंदितो वि सृज विष्वंगुल्काः ॥ प्रति स्पशो वि
 सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो दूरे
 अघशंसः ॥ २८ ॥

यो अन्त्यग्रे माकिष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्रे तिष्ठ प्रत्या-
 ऽऽतनुष्व न्यमित्रा ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरातिं
 समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम् ॥ ऊर्ध्वो भव
 प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्रे। अव स्थिरा तनुहि
 यातुजूनाञ्जामिमजामिं प्र मृणीहि शत्रून् ॥ स ते ॥ २९ ॥

जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत्।

विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो द्युम्नान्यर्यो वि दुरो अभि
 द्यौत्॥ सेदग्ने अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषा
 य उक्थैः। पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदिना
 साऽसदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाख्यं ते वावाता
 जरताम्॥३०॥

इयङ्गीः। स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि
 धारयेरनु द्यून्॥ इह त्वा भूर्या चरेदुप त्मन्दोषावस्त-
 दीदिवा५सुमनु द्यून्। कीडन्तस्त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्ना
 तस्थिवा५सो जनानाम्॥ यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न
 उपयाति वसुमता रथेन। तस्य त्राता भवसि तस्य सखा
 यस्त आतिथ्यमानुषगजुजोषत्॥ महो रुजामि॥३१॥

बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमादन्विष्याय॥ त्वं
 नो अस्य वचसश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः॥
 अस्वप्रजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः।
 ते पायवः सध्रियश्चो निषद्याऽग्ने तव नः पान्त्वमूर॥ ये
 पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन्।
 ररक्ष तान्यसुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो ना ह॥३२॥

दे॒भुः॥ त्वया॑ व॒यं स॑ध॒न्यस्त्वो॒तास्त॒व प्र॑णी॒त्यश्या॑म॒
वाजा॑न्। उ॒भा श॑सो॒ सू॒दय॑ सत्यतातेऽनु॒ष्टुया॑ कृ॒णु॒ह्यह॑याण॥
अ॒या ते॑ अ॒ग्ने स॒मिधा॑ वि॒धेम॒ प्रति॒ स्तोम॑स्य॒ शस्य॑मानं
गृ॒भाय॑। दहा॒शसो॑ र॒क्षसः॑ पा॒ह्यस्मान्द्रु॑हो नि॒दो मि॑त्रमहो
अव॒द्यात्॥ र॒क्षो॒हणं॑ वा॒जिन॒माऽऽजि॑घर्मि मि॒त्रं प्रथि॑ष्ठमुप॑
यामि॒ शर्म॑। शिशा॑नो अ॒ग्निः क॒तुभिः॑ स॒मिद्धः॑ स नो॒
दिवा॑॥ ३३॥

स रि॒षः पा॑तु नक्त॒म्॥ वि॒ ज्योति॑षा बृ॒हता॑
भा॒त्य॒ग्निरा॒विर्वि॑श्वानि कृ॒णुते॑ महि॒त्वा। प्रादे॑वीर्मा॒याः
स॒हते॑ दु॒रेवाः॑ शिशी॑ते शृ॒ङ्गे र॒क्षसे॑ वि॒निक्षे॑॥ उ॒त स्वा॒नासो॑
दि॒विष॑न्त्व॒ग्नेस्ति॒ग्मायु॑धा र॒क्षसे॑ हन्त॒वा उ॑। मदे॑ चिदस्य॒
प्ररु॑जन्ति॒ भामा॑ न वर॑न्ते परि॒बाधो॑ अदे॑वीः॥ ३४॥

अ॒घश॑सः स ते॑ जरता॒ रुजामि॑ ह॒ दिवैक॑चत्वारि॒शच्च॥ 14॥ ————— [१४]

दे॒वस्य॑ र॒क्षो॒हणो॑ वि॒भूस्त्व॑सो॒मात्य॑न्या॒नगा॑ पृथि॒व्या इ॒षे त्वाऽऽदे॑ वाक्ते॒ सं ते॑ समु॒द्रं
ह॒विष्म॑तीरु॒हृदे॑ त्वम॒ग्ने रु॒द्रश्च॑तुर्दश॥ दे॒वस्य॑ ग॒मथ्ये॑ ह॒विष्म॑तीः पव॒स् एक॑त्रि॒शत्॥ दे॒वस्या॑र्चयः॥
हरिः॑ ओम्। श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ ————— [१५]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>